

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Nicolae Gordilă,

judcătorii - Constantin Alerguș, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Coadă Tudor în numele inculpatului Diavora Adam, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui

Diavora Adam XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în r-nul XXXXX, s. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 05.06.2017-27.07.2017;

instanța de apel: 28.08.2017-11.01.2018;

instanța de recurs: 02.05.2018-25.07.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 27 iulie 2017 Diavora A. a fost condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități farmaceutice și gestionarii substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor pe un termen de 4 ani.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a reținut că, Diavora A. acționând de comun acord cu Frumusache Al-dru și alte persoane, în scop material, de înstrăinare a drogurilor, în circumstanțe nestabilite au procurat substanța narcotică - marijuana, pe care au păstrat-o o perioadă nedeterminată de timp cu scop de comercializare a acesteia, precum și au înstrăinat-o diferitor persoane.

În așa mod, la 07.02.2017, în jurul orei 13³⁰, Diavora A., având intenția comercializării drogurilor s-a întâlnit cu Frumusache Al-dru, pe stadionul liceului teoretic „Mihai Eminescu” amplasat pe str. XXXXX, mun. XXXXX unde i-a transmis o sacoșă de culoare neagră cu masă vegetală de culoare verde.

În continuare, Frumusache Al-dru, având intenția comercializării drogurilor s-a întâlnit pe str. Dacia, 21, mun. Chișinău cu agentul sub acoperire - Balamatiuc V., unde urma să-i comercializeze ultimului o cantitate de aproximativ 200 grame de droguri - marijuana, însă în urma intervenirii reprezentanților organelor de drept a fost reținut în flagrant, iar în cadrul percheziției corporale a fost depistată și ridicată o sacoșă în care conform raportului de expertiză nr. 1116 din 23.02.2017, se afla substanță narcotică marijuana cu cantitatea de 760 grame (756 g + 4 g).

Cantitatea drogurilor păstrate cu scopul de înstrăinate de către Frumusache Al-dru și Diavora A. în conformitate cu prevederile HG nr. 79 din 23.01.2006, reprezintă proporții deosebit mari.

La 28.04.2017, în jurul orei 14⁰⁰, cet. Frumusache Al-dru s-a întâlnit cu Diavora A. la intersecția str. Decebal cu str. Dacia, mun. Chișinău, în vederea transmiterii mijloacelor bănești pentru substanțele narcotice primite pentru distribuirea în continuare la 07.02.2017, unde i-a transmis lui Diavora A., sub controlul organului de urmărire penală, mijloace bănești în sumă de 5 000 lei, după care ultimul a fost reținut în flagrant.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul și avocatul acestuia, Coadă I. care au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare din motivul că fapta săvârșită de nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

În motivarea apelului declarat, autorii acestuia au invocat că, în speță nu sunt dovezi precum că inculpatul ar fi săvârșit infracțiunea imputată.

Adițional, apelanții au menționat că, de către colaboratorii organelor de drept și martorul Frumusache Al-dru, inculpatului i-a fost întinsă o cursă pentru a-i fi încredințată o faptă pe care în realitate nu ar fi comis-o, astfel, sentința de condamnare este bazată exclusiv pe declarațiile unui martor, care urmează a fi apreciate critic.

De asemenea, apelanții au indicat că, instanța de judecată e examinat cauza superficial, fără a intra în esența declarațiilor relatate de inculpat, or, în acțiunile acestuia lipsește *latura subiectivă* a infracțiunii imputate, deoarece propunerea de a mergem în spatele cafenelei "McDonald's", a venit de la Frumusache Al-dru, acesta știind din timp că are loc să-i organizeze inculpatului un flagrant, astfel, inculpatul nu avut *intenția* de a vinde careva substanțe narcotice, vrând dar să-i restituie sacoșa care am primit-o de la Al-dru, iar acesta să-i restituie suma împrumutată.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 11 ianuarie 2018 apelul declarat a fost admis, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, casată total sentința și pronunță o nouă hotărâre,

potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Diavora A. a fost condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, la 7 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități farmaceutice și gestiona substanțe narcotice sau a analoagelor lor pe termen de 3 ani.

5. Verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și probelor administrate de instanța de fond, audiind inculpatul Diavora A., instanța de apel a reținut că sentința atacată nu cuprinde descrierea faptei criminale considerată ca fiind dovedită, dat fiind că se indică "*Inculpatul Diavora Adam Igor este învinuit de faptul că a comis activitatea ilegală (...)*" (f. d. 201), ceea ce este incorect și contravine legii.

Astfel, instanța de apel a conchis că, procedând în asemenea mod, prima instanță n-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, astfel sentința este viciată, sub aspectul stării de fapt, care este greșit stabilită.

Instanța de apel a menționa că, încălcarea de lege menționată echivalează cu eroare de drept, ce conduce la nulitatea absolută a soluției date de prima instanță, motiv pentru care s-a impus casarea acesteia, total, și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

În continuarea, instanța de apel reținând fapta imputată inculpatului prin rechizitoriu și în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (4) Cod de procedură penală, apreciind probele prezentate de părți, a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a conchis că, probatoriul administrat în cauză confirmă existența infracțiunii constatate, identificarea subiectului infracțiunii și, respectiv, vinovăția inculpatului, precum și celelalte împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, relevate și analizate supra.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că, versiunea inculpatului nu are acoperire probatorie și se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză, astfel fiind apreciată ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru fapta săvârșită.

În opinia instanței de apel, nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și relevate în cuprinsul sentinței, verificate și apreciate, din nou, de instanța de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii respective de către inculpat.

Astfel, deși pe parcursul procesului penal inculpatul a insistat asupra nevinovăției sale, susținând că *nu a transportat, păstrat și distribuit în scop de*

înstrăinare ilegală a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari - cumulul de probe administrate în cauză denotă contrariul, fiind puse la bază declarațiile martorului Frumusache Al-dru, care, în cumul cu probele anexate la marțialele cauzei, din punct de vedere al coroborării lor, conduc la concluzia certă privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la articolul 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

În atare situație, instanța de apel a conchis că, sunt nefondate argumentele inculpatului, precum că sacoșa cu marijuana aparține lui Frumusache Al-dru, iar el doar a păstrat-o pentru consum propriu, or, din materialele cauzei rezultă cert că martorul a cumpărat contra sumei de bani de la inculpat marijuana cu scop de înstrăinare, fiind ulterior prins în flagrant de către agentul sub acoperire Balamatiuc V.

Prin urmare, argumentele în susținerea cererii de achitare a inculpatului sunt neconvingătoare și exprimă opinia subiectivă a părții apărării.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală, instanța de apel luând în considerație prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de scopul de prevenire a fenomenului infracțional, etc., a considerat rezonabilă și oportună pedepsirea inculpatului cu închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități farmaceutice și gestionarea substanțelor narcotice sau a analoagelor lor - în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale speciale în baza căreia urmează condamnarea, or, temei pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege nu se constată.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Coadă T. în numele inculpatului, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului pe motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor indicate anterior în apel și *descrie la pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- instanța de apel superficial a examinat probele prezentate de partea apărării, în special declarațiile inculpatului;

- sentința Judecătoriei mun. Chișinău din 10.05.2017 prin care a fost dispusă încetarea procesului penal în privința martorului Frumusache Al-dru în legătură cu contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, indică clar că ultimul a avut intenția de a se eschiva de la răspunderea penală și i-a organizat inculpatului o cursă precum că acesta iar vinde substanței narcotice;

- inculpatul recunoaște faptul că a luat acest pachet vizat, dar nu cu scopul de realizare, dar în scop de consum.

6.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temei legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Potrivit conținutului recursului declarat, recurentul invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, semnalând totodată și pct. 8) a aceleiași norme procesual penale, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apela admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii,*

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul declarat de către partea apărării, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, ajungând astfel la concluzia corectă *enunțată în pct. 4. al prezentei decizii.*

În sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului declarat, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri.

În acest context, instanța de recurs, menționează că din conținutul deciziei rezultă, că instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, de către Diavora A., descriindu-le în partea descriptivă, ulterior, motivându-și concluzia de vinovăție a acestuia.

Verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, fapt care se confirmă prin procesul-verbal al ședințelor de judecată. Ținând cont de cele menționate Colegiul penal conchide că conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate.

Prin urmare, Colegiul penal constată că instanța de apel a fost în drept și, de fapt, întemeiat a dispus condamnarea lui Diavora A. conform învinuirii înaintate, expunându-se argumentat din motivul cărei erori de drept urmează a fi casată sentința, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată.

Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către avocat și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde și motivele pe care se întemeiază soluția.

Revenind la conținutul recursului declarat, autorul acestuia consideră că instanța de apel, care a casat soluția primei instanțe, a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea inculpatului în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de *"neîntrunire a elementelor infracțiunii"*, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul constată că, instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus verificării declarațiile inculpatului, martorilor și probele materiale administrate, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul-verbal (f.d. 34, vol.II), considerând că argumentele părții acuzării cu privire la vinovăția inculpatului și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, argumentele invocate de recurent referitor la nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, sunt neîntemeiate și se resping, deoarece instanța de apel a motivat condamnarea inculpatului prin faptul, că partea acuzării a prezentat suficiente probe, care cu certitudine dovedesc vinovăția acestui în *circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicilor sau analogilor acestora în scop de înstrăinare, adică transportarea, păstrarea și distribuirea în scop de înstrăinare ilegală a substanțelor narcotice, în proporții deosebit de mari.*

Instanța de recurs, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței de apel, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Afirmațiile recurentului, precum că instanța de apel incorect a apreciat probele cauzei punându-le la baza deciziei de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sunt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanța de apel conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe de fond.

Astfel, Colegiul penal susține concluzia privind temeinicia acuzării referitoare la prezența în acțiunile inculpatului Diavora A. a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, fapta acestuia corect fiind *încadrată* de către instanța de apel conform prevederilor art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal. Prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează *latura obiectivă* a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează *latura subiectivă* a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele *indicate și descrise în conținutul deciziei contestate*, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor instanței de apel.

Revenind la conținutul recursului declarat, instanța de recurs va respinge ca fiind neîntemeiat argumentul apărării precum că, inculpatul a fost provocat la activitate infracțională de către martorul Frumusache Al-dru și agentul sub acoperire - Balamatiuc V., fiindu-i întinsă o cursă, or, versiunea respectivă nu are acoperire probatorie, fiind combătută complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză, astfel, fiind apreciată ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru fapta săvârșită, iar nerecunoașterea vinovăției nu

echivalează cu achitarea inculpatului, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și relevate în cuprinsul sentinței, verificate și apreciate, din nou, de instanța de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii respective de către inculpat.

Astfel, Colegiul penal apreciază că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6§1 CoEDO.

Instanța de apel corect a constatat că în acțiunile inculpatului Diavora A. sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, inclusiv și *latura obiectivă*, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *cauza Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19.04.1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal reiterează, că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 din CoEDO, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, ceea ce a fost realizat și în prezenta cauză, fiind respectate drepturile inculpaților garantate atât de Constituția R. Moldova, CtEDO, cât și de Codul de procedură penală.

Astfel, CtEDO a stabilit că, instanțele sunt obligate să țină cont de constatările de fapt din procedurile judiciare anterioare, repunerea în discuție a situației soluționate definitiv prin alte hotărâri constituind o încălcare a art. 6§1 CoEDO.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că, instanța de apel a făcut o analiză amplă probelor acumulate în cauză, acestea primind apreciere la justa lor valoare, concluziile instanței de apel rezultă din materialul factologic acumulat în cauză.

Față de cele ce preced, Colegiul penal amintește că aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au dus la pronunțarea hotărârii de condamnare a inculpaților în baza învinuirii înaintate.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în cauza deferită judecării, nu au fost admise careva erori de către instanța de apel, iar alegațiile

recurentului sub acest aspect sunt vădit nefondate, neavând nici un suport probator.

Pe cale de consecință, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală, argumentată și întemeiată.

În concluzie, instanța de recurs menționează că nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub aspectele invocate de către recurent, deoarece soluția adoptată de instanța inferioară este întemeiată și motivată.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Coadă Tudor în numele inculpatului Diavora Adam, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui *Diavora Adam XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 august 2018.

Președinte
Judecătorii

Nicolae Gordilă
Constantin Alerguș
Ion Guzun